

Kgl. kammersanger

Johanne Brun

Sopran

En illustreret diskografi

Johanne Brun i "Ragnarok"

Samlet af René Aagaard 2011

Fra Det kgl. Teaters hjemmeside: <http://www.thecopenhagenring.dk/>

Danmarks første Brünnhilde

Af Henrik Engelbrecht

”Det er med bevægelse og virkelig grebthed jeg skriver på denne ansøgning. Fru Johanne Brun er altså virkelig bleven således stillet at hun nu må anmode om selv den mest nødtørftige hjælp gennem legater og stipendier! Hvilken skæbne for en sådan kunstnerinde!”

Sådan skrev ingen ringere end Carl Nielsen i 1926. Han havde fulgt sopranen Johanne Bruns karriere i alle de år han først spillede violin og senere dirigerede i orkestergraven på Det Kongelige Teater. Johanne Brun havde debuteret som balletbarn på Gamle Scene mere end 40 år tidligere, hun havde sunget Brünnhilde i den første danske opførelse af Wagners Nibelungens ring, og nu var hun – i en alder af 49 år – i en både kunstnerisk og økonomisk desperat situation. Hun havde mistet hele sin opsparing under inflationen i Tyskland, og var ikke længere ønsket på sit gamle teater på Kongens Nytorv.

Historien begynder på Frederiksberg. Her blev Johanne født i 1874, og som 7-årig blev hun elev på Det Kongelige Teaters balletskole. Dengang var det helt almindeligt, at balletbørnene også gjorde tjeneste som sangere i de operaer, der krævede børnekor, og Johanne debuterede faktisk som operasanger allerede som 10-årig i børnekoret i Bizets Carmen.

Den lille balletpige havde masser af muligheder for at opleve de lokale stjerner i Den Kongelige Opera. Især én person lagde hun mærke til – tenoren Frederik Brun. Efterhånden som Johanne blev ældre blev han også interesseret i hende, og i 1893 giftede den 41-årige tenor sig med den kun 18-årige balletdanser. Dengang var det normalt, at en danserinde opgav sin karriere i det øjeblik hun blev gift, men Frederik Brun havde allerede opdaget, at hans unge balletdanserkone havde helt usædvanligt talent for en anden af teatrets kunstarter – nemlig hans egen. Johanne Brun fik sangundervisning hos de bedste lærere i byen, men når hun kom hjem efter en sangtime blev lærernes råd tit fejlet af banen med det samme; Frederik Brun var en dominerende og pedantisk tyrann, og han var fanatisk med hensyn til sangteknik. I årene omkring 1900 så Frederik Brun sin kone ændre sig fra en ung balletdanser til byens førende sopran. Samtidig havde han en fantastisk evne til at løbe direkte ind i alle tænkelige problemer og konflikter; hans stemme var slidt op, han sagde (endnu en gang) op i vrede på Det Kongelige Teater, og til sidst blev han også skilt fra Johanne. Han emigrerede til Sverige, hvor han hutlede sig igennem som barpianist resten af sit liv.

Imens var Johanne Brun blevet én af publikums favoritter på Det Kongelige Teater. Hendes debut i 1896 var som Nattens Dronning i Tryllefløjten, og anmelderne var begejstrede fra begyndelsen. To år senere sang hun Verdis Aida, og hun fortsatte i sæsonerne efter med en utrolig blanding af store, dramatiske partier som Leonora i Verdis Trubaduren og Sieglinde i Wagners Valkyrien – og lyriske koloraturpartier som Rosina i Barberen i Sevilla. På papiret en ret umulig kombination, og ifølge anmelderne var det klart de dramatiske partier, der var Johanne Bruns force.

Det var vand på dirigenten Johan Svendsens mølle. Han havde været fast tilknyttet Det Kongelige Teater siden 1883, og han havde en stor drøm; den første danske opførelse af hele Wagners Nibelungens ring. En drøm, som pludselig kom inden for rækkevidde, da teatret nu pludselig rådede over to sangere, som kunne synge Brünnhilde og Siegfried; Johanne Brun og tenoren Peter Cornelius.

Fru Bruun og Hr. Cornelius i „Siegfried“

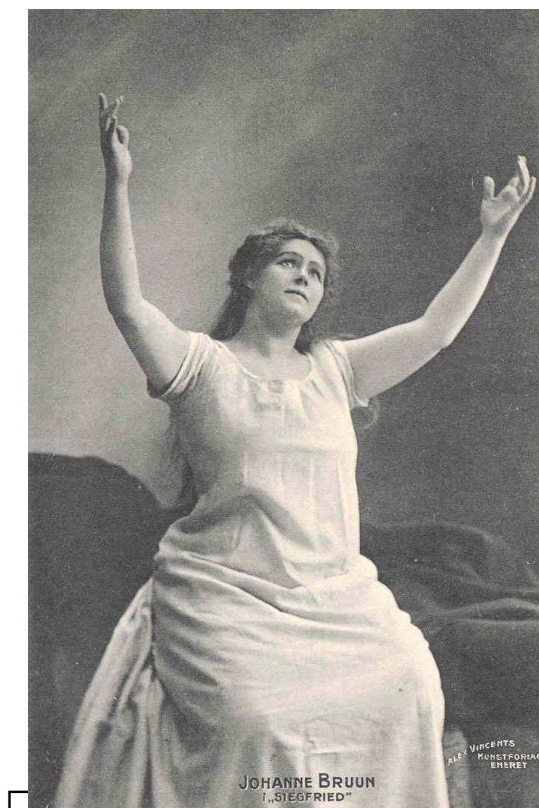
Johanne Brun og Peter Cornelius i ”Siegfried”

Siegfried havde premiere i 1903 og Ragnarok fulgte efter i 1905 – begge operaer blev store triumfer for Johanne Brun. Anmelderne var begejstrede, men deres kendskab til Ringen kunne ligge på et lille sted; ikke én af dem omtaler, at hele første scene af Ragnarok – scenen med de tre norner – var blevet strøget. Rhinguldet kom op på teatret i 1908 – med Johanne Brun som Freja – og nu kunne man opføre alle fire operaer samlet for første gang i Danmark.

Peter Cornelius og Johanne Brun i "Ragnarok" ca. 1905

I ti år var Johanne Bruns kontrakt med Det Kongelige Teater blevet fornyet efter hver sæson. Hun sang flere Wagner-partier, både Elsa i Lohengrin, og Venus i Tannhäuser. Det var ellers normalt, at en sanger efter en vis årrække blev fastansat – men noget tyder på, at Johanne Brun havde lært mere end sangteknik af sin mand; hun havde udviklet en sund selvsikkerhed, og hun holdt sig ikke tilbage for at sige sin mening om ledelsen på teatret. I årene efter den sidste samlede opførelse af Ringen i 1912 blev der længere og længere mellem hendes optrædener på teatret. Hendes stemme var ikke længere ung og frisk – hvad der vel ikke er noget at sige til efter en god portion Brünnhilde og Isolde – og hun var efterhånden nået op i en vægtklasse, som forhindrede en stor del af de fysiske udfoldelser på scenen. Da Tristan og Isolde skulle op på teatret for første gang i 1914 måtte Johanne Brun slås ihærdigt for muligheden for at få lov til at synge den sidste af de store Wagner-partier hun manglede i sit repertoire – hun truede endda med aldrig at synge på teateret igen hvis de valgte en anden sopran. Det lykkedes for hende at gennemtrumfe sin medvirken, på trods af modstand fra især instruktøren Julius Lehmann, og både publikum og anmeldere var ellevilde med hendes indsats.

Johanne Brun i "Siegfried"

I 1916 havde Johanne Brun fået nok af atmosfæren på Det Kongelige Teater. Tyskland var det åbenlyse sted at forsøge sig, også selvom krigen hærgede Europa. Hun havde fået en toårig kontrakt med operaen i Nürnberg, og her mødte der hende en ganske anden hverdag. Gaderne var fyldt med krigsinvalidler:

"Aldrig vil jeg kunne glemme hvad jeg der så...overalt i Nürnberg møder man disse krøblinge med deres interimistiske hjælpeben og -arme. Med ansigter, hvis bortrevne stykker er erstattede med påsyede dele – forvrængede, opsvulmede menneskemasker, uudholdelige at se på..."

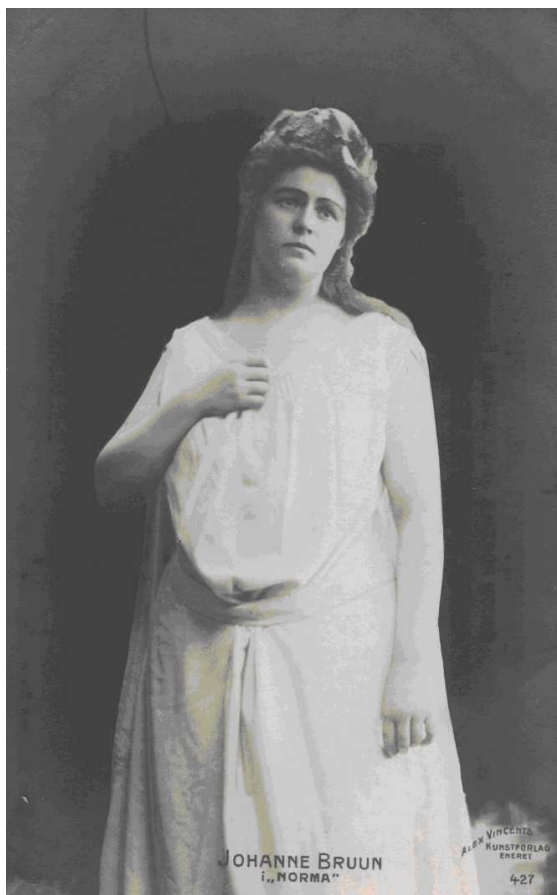
Arbejdet på teatret var også en brat opvågnen. Hendes debut i marts 1916 som Isolde var samtidig hendes første optræden overhovedet på tysk – men alligevel fik hun ikke så meget som én eneste prøve...det var jo en opera, som teatret havde fast på repertoire, så den slags var sandelig ikke nødvendigt. Arbejdsdagen begyndte normalt med prøver kl. 9 om morgenen – også selv om en sanger havde optrådt aftenen før og måske først havde fået fri ved midnat. Man kunne sagtens komme ud for at skulle synge forestillinger flere aftener i træk, og om søndagen var der hele to forestillinger – og selv hvis man kun sang ved eftermiddagens forestilling, så kunne man alligevel nemt risikere at skulle møde op til aftenprøve senere samme dag.

I årene i Nürnberg sang Johanne Brun flere gange store, krævende hovedpartier som f.eks. Leonore i Beethovens Fidelio med ultrakort varsel og uden prøve. Alligevel havde hun kræfter til at synge som

regelmæssig gæst ved operaerne i Augsburg, Köln og Würzburg – og i 1917 sang hun i en komplet opførelse af Ringen i Regensburg.

I september 1922 skrev Johanne Brun kontrakt med operaen i Aachen i Ruhr-distriktet, tæt på den belgiske grænse. Hendes timing var ikke alt for heldig, for fire måneder senere invaderede Frankrig og Belgien Ruhr-distriktet. Inflationen galoperede helt ukontrolleret, og der var mangel på stort set alt. I et interview i en dansk avis fortalte Brun om situationen i Aachen:

”Man føler sig meget utryg og uhyggelig til mode. Der er overalt strenge bestemmelser om, på hvilken side af gaden man må gå, og i reglen er det helt forbudt at komme uden for huset efter kl. 8 eller 9 om aftenen. Vi må begynde forestillingen kl. 5 eller 6 om eftermiddagen... Priserne er vanvittige og stiger time for time. Margarine, for eksempel, steg en dag fra 40.000 til 80.000 mark for et pund fra kl. elleve til kl. halv tolv om formiddagen. Min gage er nu 9 millioner mark om ugen!...”

Johanne Brun i ”Mignon”

I begyndelsen af 1924 slap Johanne Brun væk fra Aachen. Nu skulle hun begynde på en frisk i Danzig (det nuværende Gdansk), som efter Versailles-freden i 1919 var blevet en fristad under tilsyn af Folkeforbundet. Hun skrev kontrakt med det lokale operahus, og nyheden kom også i de danske aviser. Det lykkedes for en enkelt journalist ikke blot at erklære Johanne Brun sin uforbeholdne kærlighed og

beundring, men også at fornærme ikke blot hende, men hele den samlede befolkning i den tidligere polske by:

”Det er til at blive idiot og teosof af at tænke på, at Fru Johanne skal henslæbe uger, måske måneder i en by som Danzig. Byen er i englændernes vold, men dette kunne endda være – englænderne er renlige mennesker... men hvem er tilhørerne i den derværende opera? Flertallet er beskidte polakker, fulde af utøj og med pølsemad og bananer i lommerne, som de æder i mellemakterne og udbreder en forfærdelig stank af hvidløg og hjemmebrændt snaps...”

Efter flere linjer af samme skuffe beskriver journalisten i rosende vendinger Johanne Bruns velkonserverede stemmepragt. Men han er ikke færdig med injurierne, og fortsætter i bedste stil:

”Fruen er ikke helt ung længere. Hun har tilmed sin fedme at kæmpe med. Fru Johanne Brun vejer vel nok 230 pund nu, man kan ikke kalde hende et fnug, et støvgran, et molekyle – den slags kælenavne forbyder sig af sig selv... men hvad betyder tykkelse og fedme, når der i den anden vægtskål er skønhed, statelighed, det sødeste ansigt, det elskeligste smil... Fru Johanne Brun! Lad mig sige det rent ud: Jeg tilbeder Dem!”

Journalisten var ikke ene om at tiljuble Johanne Brun. Gennem alle årene i Tyskland havde hun hver sommer været i Danmark for at synge for sit trofaste hjemmepublikum i Tivoli, og hver gang kom spørgsmålet om en tilbagevenden til Kongens Nytorv op. Det lykkedes først i 1924 – og kun for en enkelt opførelse af Ambroise Thomas’ Mignon. Den lyriske rolle som Philine var næppe egnet til at vise styrkerne hos en 50-årig Wagnersopran, men anmelderne og publikum var begejstrede. Det blev til endnu én optræden samme år på Det Kongelige Teater, som Sieglinde... en forestilling, som skulle blive hendes sidste optræden på teatret nogensinde.

I 1925 vendte Johanne Brun tilbage til København, naturligvis med håbet om at vende tilbage til sin gamle scene. Teatret var ikke interesseret. Situationen var alvorlig; hun havde intet arbejde, ingen pension – hun havde jo aldrig været fastansat – og hele hendes opsparing var forsvundet i den tyske inflationsperiode. Derfor var hun nødt til at bede sine gamle venner – heriblandt Carl Nielsen – om hjælp. Det lykkedes at skaffe hende en årlig sum penge fra staten, og hun fik tildelt en lotterikollektion af kongen som en slags trøst-pension.

Johanne Brun døde i februar 1954, næsten 80 år gammel. De sidste 25 år af sit liv gik hun lige så meget op i det ærefulde hverv med at sælge lotterisedler som i udviklingen på Det Kongelige Teater. Inden sin død oplevede Danmarks første Brünnhilde én gang selv at vinde i klasselotteriet; hun vandt hele 600 kroner – og købte et nyt gulvtæppe.

Johanne Brun i "Faust" og i "Mignon"

Fra Kvinde Biografisk Leksikon: <http://www.kvinfo.dk/>

Johanne Marie Emilie Brun (23.8.1874 på Frbg.- 3.2.1954 smst.)

Forældre: handelsrejsende Niels Lorenz Emil Prieme (1841-82) og Johanne Dorteia Henriksen (1836-1907).

Gift 5.10.1893 med operasanger Frederik Carl Christian Brun (21.4.1852 i Odense - 11.11.1919 i Norrköping, Sverige), søn af teaterdirektør Michael Wallem Brun og sangerinde Adelaide Rosaline Rantzau. Ægteskabet opløst 1906. En datter: Gertrud (1894).

Johanne Bruns navn er især knyttet til de første opførelser i Danmark af Wagners Siegfried og Ragnarok fra Nibelungens Ring og Tristan og Isolde i begyndelsen af 1900-tallet. Med sin storstilede, prægtige sopran var hun som skabt for Brünnhildes og Isoldes krævende roller.

Johanne Brun, hvis fader stammede fra Østrig, kom som barn ind på Det Kgl. Teaters balletskole. Som 19-årig blev hun gift med den 40-årige operasanger Frederik B. Han var en betydelig Wagnertenor, der på det tidspunkt havde sunget både Lohengrin, Tannhäuser og Siegmund i Valkyrien.

Sammen med sangerinden Fanny Gætje og kapelmester Frederik Rung uddannede han hendes “mægtige Stemmemidler”, så hun i 1896 kunne debutere som Nattens Dronning i Tryllefløjten. Hun mestrede både rollens fordringer til koloraturteknik og til dramatisk udspil, og hendes videre karriere kom da også til at omfatte såvel koloraturpartier som dramatiske partier. Men selvom hun løste koloratur-opgaver som titelrollen i Norma og Philine i Mignon med glans, så blev det på Wagnersangens område, hun især fik betydning.

I 1906 blev Johanne Bruns ægteskab opløst. Ægtefællen, der var blevet afskediget fra teatret i 1900, var på det tidspunkt i en personlig krise. Men inden da havde ægteparret indspillet en række operaduetter på fonografvalser, ligesom Johanne Brun senere indspillede en række sange og operaduetter med Vilhelm Herold, Albert Høeberg og Niels Hansen på plade. Derimod er samarbejdet med Peter Cornelius, hendes Tristan i 1914, ikke bevaret.

Selvom Johanne Brun havde en del opgaver, var hun ikke tilfreds med arbejdsforholdene på Det Kgl. Teater. I 1916, samme år som hun blev kgl. kammersangerinde, forlod hun nationalscenen og slog sig ned i Tyskland. 1916-22 var hun ansat ved operaen i Nürnberg, 1922-24 ved teatret i Aachen og endelig 1925-26 i Danzig, det senere Gdansk, hvorefter hun flyttede tilbage til Danmark.

Hun sang siden adskillige gange som gæst på Det Kgl. Teater. 1936-37 foretog operaentusiasten Knud Hegermann-Lindencrone en række optagelser med nogle af de første danske Wagnersangere.

På trods af, at JB på det tidspunkt var i begyndelsen af 60'erne, lyder hendes stemme forbløffende frisk. Helt i særklasse er hendes glansfulde højde. Selvom hun var meget kraftig af skikkelse, havde hun ifølge musikkritikeren Axel Kjerulf “en dramatisk Rejsning og temperamentsfuld Udstraaling af noget ophøjet, ædelt, overjordisk”, når hun var på scenen. Under inflationen i Tyskland mistede hun sin formue, og hun levede efter sin hjemkomst yderst beskedent som klasselotterikollektrice.

Sten Høgel

Tak til Statsbiblioteket on-line, og til Erik Høst for scans og til Ole Pilgaard for fotos og info om valser mv. og til Karleric Liliedahls bøger, samt Ulrik Birk Lauridsen for råd.

Dato	Matrice	Titel mv.	Plademærke
1903.04.	700z	Juvel-Arien (ES) af "Faust" – Air de bijoux C. Gounod Johanne Brun med Piano	83123
1903.04.	701z	Evig var jeg (ES) af "Siegfried" – Ewig war ich R. Wagner Johanne Brun	83124
1903.04.	702z	Le carnaval de Venise (ES)	83125
1903.04.	702z	Le carnaval de Venise (ES) J. Benedict Johanne Brun	Zonophone X 70002
1903.04.	703z	Leonoras Arie	ikke udsendt
1903.04.	703½z	Leonoras Arie (ES) af "Troubadouren" Verdi Johanne Brun	83126
1903.04.	704z	Brev-Arien (ES)	83127
1903.04.	704z	Brev-Arien (ES) af "Don Juan" Mozart Johanne Brun Liliedahl anfører, at der ikke findes en "Brev-arie" i "Don Juan"!	Zonophone X 73003

Liliedahl anfører 705z som "not traced". Det kunne sagens være en optagelse med Johanne Brun.

1904	100800	Juvel-Arien (valse) af "Faust" Gounod Johanne Brun	DFM 100800
1904	100801	Polonaisen (valse) af "Mignon" Thomas Johanne Brun	DFM 100801

1904	100802	Elisabeths Arie (valse) Tannhäuser Wagner Johanne Brun	DFM 100802
1904	100803	Nu Løvsalen skygger (valse) Kuhlau Johanne Brun	DFM 100803
1904	100804	Le carnaval de Venise (valse) Benedict Johanne Brun	DFM 100804
1904	100805	Aases Sang (valse) af ”Drot og Marsk” 1. akt P. Heise/Chr. Richardt Johanne Brun	DFM 100805
1904	100806	Aases Bøn (valse) af ”Drot og Marsk” P. Heise/Chr. Richardt Johanne Brun	DFM 100806

Johanne Brun i ”Drot og Marsk”

1904	100807	Leonores Arie (valse) af ”Troubadouren” akt 4 Verdi Johanne Brun	DFM 100807
1904	100808	Havearien (valse) af ”Troubadouren” 1. akt. Verdi Johanne Brun	DFM 100808
1904	100809	Siebels Sang – Blomster smaa (valse) af ”Faust” Gounod Johanne Brun	DFM 100809
1904	100810	Naadearien (valse) af ”Robert af Normandiet” ”Robert le Diable” Mayerbeer Johanne Brun	DFM 100810
1905?	100613	Tavlebordsduetten (valse) af ”Liden Kirsten” I.P.E. Hartmann/H.C. Andersen Johanne Brun og Frederik Brun	DFM 100613
1904.03.	284d	Hojotoho Råb (ES) af ”Walkyrien” R. Wagner Johanne Brun med Piano	83236

1904.03.	507e	Elisabeths Arie (ES) af "Tannhäuser" – Dich, teure Halle R. Wagner/A. Hertz Johanne Brun med Piano	83140
----------	------	--	-------

Scan: Morten Hein

1904.03.	508e	Polonaise (ES) af "Mignon" – Je suis Titania Thomas Johanne Brun med Piano	83141
1904.12.	1417e	Slutnings-duetten (ES) af "Aida" – O terra, addio Verdi Johanne Brun og Frederik Brun m. Piano	84057

1904.12.	1418e	Miserere (ES) af "Troubadouren" Bizet Johanne Brun og Frederik Brun m. Piano	84052
----------	-------	--	-------

Scan: Erik Høst

1904.12.	1419e	Duet (ES) af "Carmen" – Ma mère, je la vois Bizet Johanne Brun og Frederik Brun m. Piano	84050
1904.12.	1420e	Cavatinen (ES) af "Norma" – Casta Diva Bellini Johanne Brun m. Piano	83520
1904.12.	1421e	Nil-Arien (ES) af "Aida" - Verdi Johanne Brun med Piano	83562
1904.12.	1422e	Vuggevisen (ES) E. Hartmann/C. Ploug Johanne Brun med Piano	83539

1907.09.	3361r	Miserere (ES)	84089
1907.09.	3361r	Miserere af "Troubadouren" – Verdi Johanne Brun og Vilhelm Herold med Det kgl. Kapel under Anførsel af Herr Operarepetitør Salomon Levysohn 84089 også koblet med 84278	V 117

Ifølge Liliedahl er 3362r "not traced". Kunne tænkes at være med Brun og Herold?

Gramophone Concert Record. Enkelt-side G&T G.C.-84089

□
Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet "Pre-Dog" G.C.-84069

Concert Record "Gramophone", Berlin. G.C.-84089 koblet med G.C.-84278.

Concert Record "Gramophone", København. 84089 koblet med 84278.

Concert Record "Gramophone" og HMV V 117.

1907.09.	3385r	Arie (ES) af "Norma" - Casta Diva Bellini Johanne Brun med Det kgl. Kapel under Anførsel af Herr Operarepetitør Salomon Levysohn	83634
1907?		Aften paa Loggiaen (valse) P. Heise Johanne Brun m. Piano	Electra 2006
1907?		Vuggesang (valse) I.P.E. Hartman Johanne Brun m. Piano	Electra 2007

Foto: Ole Pilgaard

1907?		En Engel har rørt ved din pande (valse) I.P.E. Hartmann/Ernst v.d. Recke Johanne Brun m. Piano	Electra 2008
1907?		I Serraillets Have (valse) Carl Nielsen/J.P. Jacobsen Johanne Brun m. Piano	Electra 2009

1907?		Der staar et Slot i Vesterled (valse) C.E.F. Weyse/B.S. Ingemann Johanne Brun m. Piano	Electra 2010
1907?		I fjerne Kirketaarne hist (valse) C.E.F. Weyse/B.S. Ingemann Johanne Brun m. Piano	Electra 2011
1907.08.?		Cavatinen - Casta Diva (valse) Af "Norma" Bellini Johanne Brun	Edison 15673
1907.08.		Cavatine (valse) af "Barberen i Sevilla" Rossini Johanne Brun m. Piano	Edison 15762
1907.08.		Arie (valse) af "Norma" - Casta Diva Bellini Johanne Brun m. Piano	Edison 15763
1907.08.		Hvor skulde jeg (valse) Johanne Brun m. Piano	Edison 15764
1907.08.		Largo (valse) af "Xerxes" - Ombra mai fu Händel Johanne Brun m. Piano	Edison 15765
1907?	Dm 124	Cavatine – Rosinas Arie af "Barberen i Sevilla" Rossini koblet med Dm 125	Lyrophon Dm 124
1907?	Dm 125	Valsarie af "Romeo og Julie" Gounod Johanne Brun med Ork. koblet med Dm 124	Lyrophon Dm 125

1907?

Dm 127

Hej, du Maane

Fr. Rung

Johanne Brun

Dm 127 koblet med Dm 128

Lyrophon Dm 127

Foto tv: Ole Pilgaard – scan th: Nationaldiskoteket

1907?	Dm 128	Der staar et Slot i Vesterled C.E.F. Weyse/B.S. Ingemann Johanne Brun Dm 128 koblet med Dm 127 også koblet med:	Lyrophon Dm 128
(1907?	Dm 149)	Glade Jul Berggreenskvartetten Og med:	Lyrophon Dm 149
(1907?	38D)	Skin ud du klare Solskin P.E. Lange-Müller Tenor-Baryton Sanger Hans Petersen	Lyrophon Dm 38
1907?	Dm 129	Lær mig Nattens Stjerne I.P.E. Hartmann Johanne Brun koblet med:	Lyrophon Dm 129
1907?	Dm 121	Fædrelandssang Carl Nielsen Johs. Herskind med Ork	Lyrophon Dm 121
1908.09.16.	11332b	Nil-duet - Duet (ES)	84278
1908.09.16.	11332b	Nil-duet - Duet (ES)	V 117
1908.09.16.	11333b	Nil-duet - Duet af "Aida" - III. Akt – Fuggiam gli ardori Verdi Vilhelm Herold og Johanne Brun m. Ork. 84278 også koblet med 84089	ikke udsendt

□

Concert Record "Gramophone", Berlin. G.C.-84278 koblet med G.C.-84089.

L
 Concert Record "Gramophone", København. 84278 koblet med 84089.

Herold og Johanne Brun i "Aida"

Concert Record "Gramophone" og HMV V 117

1912

Kp 1

Polonaisen
af "Mignon"
Thomas
Johanne Brun m. Orkester
koblet med 116 001

Odeon 116 000

Begge sider er uden matricenumre, men med "Made For Fonotipia Companies"
Scans: Erik Høst

1912	Kp 2	Arie af "Don Juan" Akt 4 Mozart Johanne Brun m. Orkester koblet med 116 000	Odeon 116 001
1912	Kp 3	Svaleduetten af "Mignon" Thomas Johanne Brun og Albert Høeberg m. Orkester koblet med 116 007	Odeon 116 002

Scan: Erik Høst

1912 Kp 4 **Duet mellem Aida og Radames I. Del** Odeon 116 003
 af "Aida" – Pur ti reveggo, mia dolche Aida (1)
 Verdi – (81 rpm)
 Johanne Brun og Niels Hansen m. Orkester

Plader med denne etiket har "Fonotipia størrelse" = ca. 27,5 cm.

1912 Kp 5 **Duet mellem Aida og Radames II. Del** Odeon 116 004
 af "Aida" – Pur ti reveggo, mia dolce Aida (2)
 Verdi – (81 rpm)
 Johanne Brun og Niels Hansen m. Orkester

1912

Kp 8

Der er en Kærlighed
af "Hoffmanns Eventyr"
Jaques Offenbach
Johanne Brun og Poul Hansen
116 007 koblet med 116 002

Odeon 116 007

Scan: Erik Høst

Johanne Brun i "Faust"

Efter alle eksperterers udsagn, så er næstfølgende optagelse IKKE med Poul Hansen, men med Niels Hansen! Uanset der står Poul Hansen på etiketten.

1912	Kp 9	Miserere	Odeon X 116 008
1912	Kp 9	Miserere af "Troubadouren" Verdi Johanne Brun og Niels Hansen m. Orkester koblet med:	Odeon 116 008
(1912	Kp 33)	Duet 1. Akt af "Madame Butterfly" Tenna Frederiksen og Niels Hansen m. Orkester	Odeon 116 032

Prøveplade 116 008

Med og uden X

Scan: Jan Mikkelsen

1912	Kpo 11	Lær mig Nattens Stjerne J.P.E. Hartmann Johanne Brun m. Orkester Ledsagelse 144 009 koblet med 144 011 144 009 også koblet med: Jeg tilstaa maa af "Lykkebarnet" Ida Nielsen og Johs. Herskind m. Ork.	Odeon A 144 009 Odeon A 144 050
------	--------	--	--

Scans: Erik Høst

1912	Kpo 13	Birken Joh. S. Svendsen Johanne Brun m. Piano Ledsagelse 144 011 koblet med 144 009	Odeon A 144 011
1914?		Liebestod Wagner Johanne Brun Det vides ikke om denne overhovedet et blevet indspillet og udsendt. Der skulle angivelig findes prøveplader. (Iflg. Hegermann-Lindencrone)	Odeon 116 ???
1914?	Kp 56	Isoldes Død (formentlig) Johanne Brun	Ikke udsendt
1914?	Kp 57	Rhinguldet (formentlig) Johanne Brun	ikke udsendt

1914?	Kp 58	Isoldes Død Wagner Johanne Brun m. Orkester Ledsagelse 166 055 koblet med 116 056	Odeon 116 055
1914?	Kp 59	Landskab Hakon Börresen Johanne Brun m. Orkester Ledsagelse 166 056 koblet med 116 055	Odeon 116 056

Johanne Brun i "Norma"

1936/1937

Vokal-Signaturer af samtlige Kunstnere

DB 5206-12

Acc.: Christian Christiansen, piano

Indspillet d. 6/11, 7/11, 12/11 1936 og d. 5/4 1937

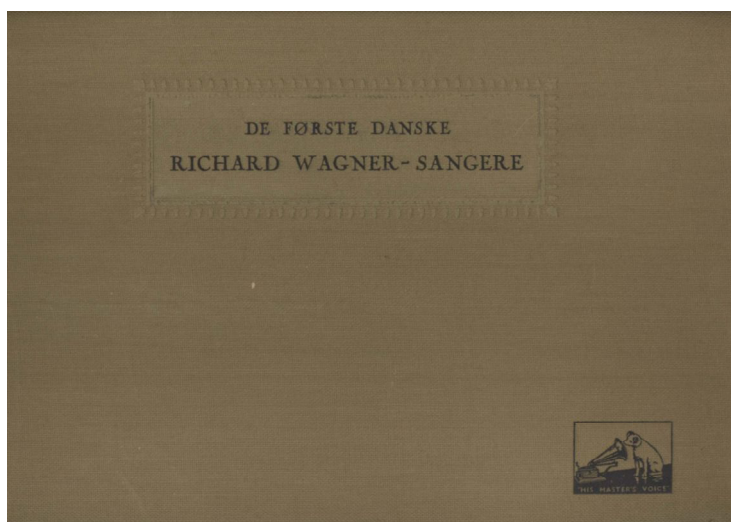
paa Foranledning af "Discophil", Radiolytteren og Berlingske Tidende.

Oplistningen er i pladenummerorden, uanset indspilningsdatoen.

"Discophil" alias Knud Hegermann-Lindencrone, skriver i forordet bl.a: Dette Sæt Plader, hvoraf der kun er fremstillet 50 komplette Subscriptions-Sæt, og hvortil Matricerne vil blive tilintetgjort, er indsunget i November 1936 og April 1937. Pladerne repræsenterer, de første elektriske Indspilninger af vor Guldalderets førende Sangere, og er for tre Kunstners vedkommende endda de eneste eksisterende Stemme-Gengivelser. Pladerne er blevet planlagt og indsunget på idealistisk Grundlag i Ønsket om, at de første danske Fremførers fortolkning af Richard Wagners Værker maa blive bevaret for Eftertiden og bringe en Hilsen fra denne vor Operas Glansperiode til kommende Slægter.

Samtlige medvirkende fik også et sæt, foruden kronprins Fredrik (senere Kong Fr. IX), samt Lauritz Melchior og Beyreuths arkiv, Nationalmuseet og Teatermuseet.

Alle efterfølgende Wagner scans: Erik Høst

Coveret til albummet med de 7 stk. 30 cm. plader

1936.11.12. 2CS524 Alberich's Forbandelse: "Bin ich nun frei?"
 Carl Madsen, baryton
 (Rhinguldet: København 1908)

DB 5206 – side 1

1937.04.05. 2CS507 Rhindøtrene driller Alberich:
 "Weia! Waga! Woge, du Welle, walle zur Wiege!"
 Carl Madsen, baryton, Ida Møller, sopran,
 Ingeborg Nørregaard Hansen, sopran
 (Rhinguldet: København 1908)

DB 5207 – side 2

- 1937.04.05. 2CS504 Riesernes Ankomst 1. del: "Dort schreiten rasch die Riesen heran"
 "Bist weiser du, als witzig wir sind"
 Med **Johanne Brun, sopran**, Dagny Grünert, mezzosopran,
 Albert Høeberg, baryton, Max Müller, bas
 (Rhinguldet: København 1908)

DB 5206 – side 3

- 1937.04.05. 2CS509 Riesernes Ankomst 2. del: "Bist weiser du, als witzig wir sind"
 Med **Johanne Brun, sopran**, Albert Høeberg, baryton, Max Müller, bas
 (Rhinguldet: København 1908)

DB 5207 – side 4

1936.11.07. 2CS491 Mime sledsker for Siegfried: "Nun tob'st du wieder wie toll"
 Lars Knudsen, tenor
 (Siegfried: København 1903).
 Spydseden: "Helle Wehr!"
Johanne Brun, sopran
 (Ragnarok: København 1905)

DB 5208 – side 5

1936.11.12./ 2CS681 Mime og Alberich's Skænderi: "Wohin schleichst du?"
 1937.04.05. Skovfuglen varer Siegfried mod Mime:
 "Heil Siegfried gehört nun der Helm und der Ring!"
 Lars Knudsen, tenor, Carl Madsen, baryton, Ida Møller, sopran
 (Siegfried: København 1903)

DB 5208 – side 6

- 1936.11.12. 2CS502 Waltraute's Fortælling 1. del: "Angst und Furcht fesseln dich Arme?"
Johanne Brun, sopran, Jonna Neiiendam, alt
 (Ragnarok: København 1905)

DB 5209 – side 7

- 1936.11.12. 2CS503 Waltraute's Fortælling 2. del: "So sitzt er, sagt kein Wort"
 Jonna Neiiendam, alt
 (Ragnarok: København 1905)

DB 5210 – side 8

- 1937.04.05. 2CS568 Mime spørger Siegfried om han kender til Frygt:
 "Fühltest du nie im finst'ren Wald?"
 Lars Knudsen - tenor
 Alberich besværges Hagen Troskab 1. del:
 "Schläfst du, Hagen, mein Sohn?"
 Carl Madsen, baryton, Max Müller, bas
 (Ragnarok København 1905)

DB 5209 - side 9

- 1937.04.05. 2CS567 Alberich besværges Hagen Troskab 2. del:
 "Schläfst du, Hagen, mein Sohn?"
 Carl Madsen, baryton, Max Müller, bas
 (Ragnarok København 1905)

DB 5210 – side 10

- 1936.11.06. 2CS480 Isolde sender Bud til Tristan: "Auf! Auf! Ihr Frauen!"
Kurwenal's Død: "Da liegt er!"
Johanne Brun, sopran, Albert Høeberg, baryton
(Tristan og Isolde: København 1914)

DB 5211 – side 11

- 1936.11.06. 2CS481 Isolde's Svar til Tristan: "Als für ein fremdes Land"
Kurwenal's Svar til Hyrden: "Erwachte er..."
Kurwenal beretter om Farten til Kareol: "Hei nun!"
Johanne Brun, sopran, Albert Høeberg, baryton
(Tristan og Isolde: København 1914)

DB 5211 – side 12

1936.11.06. 2CS479 Kurwenal fortæller Tristan om Isolde's Komme:
 "Der einst ich trotz't' aus Treu' zu dir"
 Kurwenal tror Tristan død: "Mein Herre! Tristan!"
 Albert Høeberg, baryton
 (Tristan og Isolde: København 1914)

DB 5212 – side 13

1936.11.06. 2CS482 "Liebestod"
Johanne Brun, sopran
 (Tristan og Isolde: København 1914)

DB 5212 – side 14